

Република Србија
УПРАВНИ СУД
25 У. 8066/14
26.04.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд у већу састављеном од судија: Душице Маринковић, председника већа, Маријане Тафра – Мирков и Биљане Шундерић, чланова већа, са судским помоћником Данијелом Поповић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., улица ... број ..., кога заступа Божидарка Стојаковић, адвокат из Београда, Булевар Краља Александра број 74, против решења Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Дирекције полиције, Управе за управне послове у седишту министарства 03/10-3 број 226-1-2307/11/12/14 од 25.04.2014. године, у предмету уписа возила у јединствени регистар возила, у нејавној седници већа одржаној дана 26.04.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца поднета против решења Полицијске управе за град Београд, Управе за управне послове 03/31/6/3 број 226-Р1870/10 од 01.04.2014. године којим је одбијен захтев тужиоца за упис у јединствени регистар возила марке ROVER, тип 200, број шасије ..., број мотора ..., година производње 1999, претходне регистарске ознаке

Тужилац тужбом оспорава решење туженог због погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене прописа, па предлаже да се поништи и предмет врати на поновни поступак. Наводи да је савестан власник возила јер је ово купео, купопродајним уговором од првог власника на кога је возило било уредно регистровано 2009. године. Све време се понашао као савестан држалац, а околност неправилности документације настале су тек касније зашта су оглашени одговорним продавац возила – власник и треће лице. Због ових разлога применом члана 239. ЗУП-а поништена је саобраћајна дозвола, а потом је одбијен захтев тужиоца за упис возила у јединствени регистар, иако је тужилац све време савестан држалац. Тужилац сматра, пошто је возило до сада три пута регистровано да на његовој страни не постоје разлози невалидности документације већ су запослени у министарству, који су возило регистровали три пута, омогућили бившем власнику да са возилом располаже на основу неверодостојне документације. Тужилац сматра да је његов захтев неосновано одбијен јер је он законит, савестан власник возила који је власништво стекао не само закључењем купопродајног уговора већ и на основу одредаба Закона о основним својинско – правним односима.

Тужени орган, изјашњавајући се на наводе тужбе, у одговору на тужбу, оспорио је ове, те је остајући у свему код разлога оспореног решења предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Управни суд је у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, бр. 111/09), решио предмет спора без одржавања усмене расправе, сматрајући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, те је испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. наведеног закона, оценом навода тужбе, оспореног решења, те одговора на тужбу, као и списка предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Правилно је, по оцени Управном суда, одлучио тужени орган када је у поступку у коме није било повреда правила поступка одбио као неосновану жалбу тужиоца, правилно налазећи да је првостепени орган, након правилноведеног поступка по захтеву тужиоца за упис возила у јединствени регистар, чињенично стање утврдио у потпуности и несумњиво и на ово правилно применивши одредбе Закона о безбедности саобраћаја на путевима (“Службени гласник РС” бр. 41/09...32/13), и Правилника о регистрацији моторних и прикључних возила (“Службени гласник РС” бр. 69/10...121/12) правилно одбио захтев тужиоца јер за возило чији упис тужилац тражи у регистар не поседује одговарајући доказ о порекли, односно власништву возила.

Ово с тога јер према одредбама члана 270. став 1. и 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима моторно, односно прикључно возило уписује се у јединствени регистар возила и издаје се саобраћајна дозвола и регистарске таблице, на захтев власника ако су испуњени следећи услови: да постоји доказ о пореклу и власништву возила у писаној форми, као и измиреним прописаним трошковима за регистрацију возила, као и пореске и царинске обавезе за то возила; да је на техничком прегледу утврђено да је возило технички исправно, односно да је издато уверење о испитивању појединачно произведеног или преправљеног возила којим се утврђује да возило испуњава прописане услове, да су приложени докази о обавезном осигурању и да су измирени прописани трошкови за издавање регистрационе налепнице.

Према одредбама члана 5. став 4. тачка 5. Правилника о регистрацији моторних и прикључних возила прописано је да се регистрација возила врши уписом у регистар на основу захтева за издавање саобраћајне дозволе, односно регистрационе налепнице уз који се прилаже доказ о власништву, односно пореку возила, ако се возило први пут уписује у регистар или приликом промене власништва и доказ о власништву и пореклу мотора возила који је накнадно уграђен у возило као и доказ о правном основу за коришћење возила. Према одредбама члана 6. наведеног Правилника, упис возила у јединствени регистар неће се извршити односно неће се издати регистрациона налепница ако захтев, односно регистрациони лист, за моторно прикључно возило садржи нетачне податке или је непотпун, односно ако нема одговарајуће прилоге из члана 5. став 4. и 5. овог Правилника.

Суд је ценио наводе тужбе, па с обзиром на напред изнето и стање списка предмета налази да тужилац неосновано оспорава правилност оспореног решења јер према изнетим прописима, обавезан доказ за регистрацију возила, односно упис возила у регистар је доказ о пореклу односно власништву возила који доказ тужилац, што ни тужбом не оспорава, не поседује. Наиме, према стању списка предмета произлази, а што ни тужилац тужбом не оспорава, да је саобраћајна дозвола за предметно возило издата на име тужиоца, наконведеног

поновљеног поступка по службеној дужности, поништена и одузете регистрационе таблице за предметно возило јер уз захтев за регистрацију нису приложени одговарајући докази о власништу, будући да је накнадном провером документације, приложене уз захтев за прву регистрацију предметног возила утврђено да поднети докази нису веродостојни јер потпис као ни печат нису веродостојни.

Суд је ценио и наводе тужбе којима се указује да је возило три пута било регистрано, те да је тужилац савестан купац предметног возила, па налази да ови не могу бити од утицаја на доношење другачије одлуке у овој управној ствари. Ово стога јер према изнетим прописима, произлази да је обавезан доказ за регистрацију односно упис возила у регистар, доказ о пореклу односно власништву возила који тужилац не поседује, а у поступку регистрације возила не утврђује се савесност односно власништво возила, већ доказ о власништву тј. пореклу возила који тужилац не поседује.

Са напред изнетог, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, суд је тужбу одбио као неосновану и на основу члана 40. став 2. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 26.04.2016. године, 25 У. 8066/14

Записничар
Данијела Поповић,с.р.

Председник већа-судија
Душица Маринковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић